

התסריטים הזוכים בתחרות התסריטים של "מהראש למסך" לשנת 2020:

מקום ראשון: הפארק

מאת רונן גיא

1.

חוץ. פארק פסטורלי גדול - יום

בפינה הימנית של ספסל בלב פארק ציבורי גדול יושב יוני (30). הוא לבוש במכנסי קורדרוי, חולצה מכופתרת וכובע קסקט אופנתי. המראה שלו הוא של סטודנט בעל חוש אופנתי אך עדיין ילד טוב ירושלים. ידיו פרוסות על גב הספסל והוא צופה על המתרחש בפארק עם עיניים בוחנות; משפחות עושות פיקניק, זקנים יושבים עם המטפלים הפיליפינים שלהם, ילדים קטנים משחקים כדורגל ורוכבי אופניים עוברים בתדירות. יום יפה, השמיים בהירים ויוני (עם מבט אדיש על פניו) נראה כאילו הוא מצפה למישהו.

לפתע מתקרבת אליו רותם (26) ומתיישבת לידו בפינה השמאלנית של הספסל. לרותם יש מראה חיצוני של פנקיסטית והיא עם קעקועים רבים על הידיים והרגליים. שיערה צבוע בגוונים שונים של כחול וסגול. על פניה משקפי שמש גדולים שמסתירים את עיניה. היא לובשת חצאית סקוטית וגופייה שחורה דקה מעל החזייה והיא נראית קטנה ושברירית. ביניהם על הספסל יש רווח של מטר. יוני לא מתייחס אליה. היא מביטה בו לכמה שניות ומהססת לעצמה האם מדובר באדם שהיא אמורה לפגוש. היא לוקחת נשימה גדולה ומדברת אליו בטון חלש ומהוסס.

רותם:

היי...

יוני כלל לא מתייחס אליה.

רותם:

הא...

אתה, אתה יוני...?

יוני (בלי להביט עליה
ובזלזול):

מה זה ענייך?

רותם

דברנו בטלפון. אני רותם...

אמרת לי שתפגוש אותי כאן על הספסל ב-4.

יוני מסתכל עליה לשנייה, בוחן אותה ואז חוזר לצפות בילדים שמשחקים כדורגל. רותם מתחילה להרגיש לא בנוח. היא קצת חסרת סבלנות ומתחילה לגמגם.

רותם:

תקשיב, אה' אתה הב.. הבאת..?

הפלאפון של יוני מטלפן. יש חבר על קו. השיחה קולחת, יוני צוחק איתו ואז הם מתחילים לדבר על פונקציות ליניאריות ושיעורי בית בכימיה אורגנית. רותם מתחילה להראות סימני לחץ כי היא חוששת שנפגשה עם האדם הלא נכון. היא מזיעה ומנגבת עם היד את המצח. היא קופאת לשנייה וקמה מהספסל בלי להגיד כולם. יוני מבחין בה מתרחקת מהספסל וקורא לה.

יוני (לפלאפון)

טוב אחי אני אחזור אלך יותר מאוחר. חייב לרוץ. עסקים. ביי.

יוני (אל רותם)

היי את, תחזרי לפה שנייה.

רותם מסתובבת ומתקרבת אליו שנית. הוא בוחן אותה שוב.

יוני

הבאת את הכסף?

רותם חוזרת לשבת לידו. היא מסתכלת עליו הוא נשען קדימה על ברכיו. רותם מסתכלת סביבה, רואה שאף אחד לא מסתכל עליהם ואז מוציא שקית עם שטרות כסף מהכיס.

רותם

יש פה עשרים אלף שקל.

יוני

ילדה תחזירי את זה פנימה לכיס... מה את מפגרת?

יוני מסתכל עליה שנית ובוחן אותה שוב. הוא חושד בה והיא מפנה את מבטה ממנו כדי לא ליצור קשר עין. היא לחוצה ומרגישה ממש לא בנוח. הוא מוציא סיגריה ומתחיל לעשן.

יוני

איך אני יכול להיות בטוח שאת לא סמויה?

רותם

אני נראית לך כמו סמויה...?

יוני

היום כבר אי אפשר לדעת. כולם זונות... את רואה את המשפחה שם שיושבת על הדשא, אלה עם הילדים.

יוני מצביע לעבר משפחה של זוג הורים ושני ילדים קטנים שמשחקים עם כולב.

רותם

מה איתם?

יוני

תיגשי אליהם ותשאלי אם יש להם שקית זבל
ספייר, עדיף שחורה.

רותם קמה מהספסל ועושה זאת. יוני ממשיך לבחון אותה ושואף ארוכות מהסיגריה
שלו. הוא לא מוריד את העיניים שלו ממנה. היא חוזרת מהמשפחה עם שקית זבל
לבנה של סופר ביד וחוזרת לשבת. היא מושיטה את השקית ליוני.

יוני

לא, אל תתני לי את זה!
תקשיבי לי מה את עושה. את לוקחת את כל
הכסף שבכיס שלך ושופכת אותו לשקית
השנייה. את השקית שלך את שומרת לעצמך.
את מניחה את הכסף לידי, קמה והולכת.
קאפיש...?
אני לא אספור פה אבל אם אין שם באמת
עשרים אלף שקל כמו שאת אומרת, אני
מבטיח לך שאנחנו עוד נפגש.
ברור?

רותם

מה עם החלק שלך?

יוני

קודם תעשי את מה שאני אומר לך.

רותם מבצעת את הוראות ומניחה את השקית עם הכסף ליד יוני.

יוני

בהמשך השביל מפה את מתקדמת וחולפת
על פני שני פחים. בפח השלישי יש שקית
ירוקה, אני חוזר, שקית ירוקה ובתוכה שני
בקבוקי שמפו של הד אנד שולדרס. את
מוציאה את הבקבוקים מהשקית ומכניסה
אותם לשקית המקורית שלך. את עוזבת את
המקום ולא פותחת את הבקבוקים עד שהגעת
הביתה.

רותם

אני רוצה שתבוא איתי ליתר בטיחות.

יוני (מגחך קצת לעצמו)

מתוקה, ברגע שאת קמה מהספסל הזה אני
קם, הולך לכיוון הנגדי וזו הפעם האחרונה
שאת רואה אותי. אם יהיו בעיות יש לך את
המספר שלי.

שני רוכבי אופניים גדולים מתקרבים לעברם על הכביש במהירות טיפה גבוהה. יוני לא מבחין בהם ומכניס את המעטפה עם הכסף לתיקו.

רותם

איך אני יכולה לסמוך עליך?

יוני

כדאי שתזדרזי לפני שאיזה הומלס יסחב לך את הבקבוקים למחזור. מפה זו כבר לא הבעיה שלי.

רותם קמה בדיוק שרוכבי האופניים עוברים על פניהם. הם עוצרים את האופניים בחריקת הגלגל בחריפות. רותם קופצת על יוני המופתע ומתחילה להיאבק בו. הרוכבים באים לעזרתה. הם משכיבים אותו על הקרקע ומצמידים את ראשו בחוזקה על האספלט, להפתעת שאר העוברים בפארק.

רותם

אתה עצור על ידי משטרת ישראל בחשד לסחר בסמים. כל מילה שתאמר יכולה לשמש נגדך בבית המשפט. יש לך את הזכות לשמור על שתיקה...

רותם מוציאה אזיקים מהכיס האחורי שלה. הרוכב השני מסתכל מסביבם לוודא שהכל בסדר. הוא מלביש על עצמו כובע מצחייה של משטרת ישראל ונותן גם לרותם אחד.

רותם (לרוכבים)

הכסף של הנבלה בתיק שלו. הסמים בתוך אחד הפחים כאן.

הבחור החסון ניגש לספסל לקחת את התיק של יוני.

יוני (בהלם)

מה? אין סיכוי! אתם לא שוטרים סמויים. תראו לי תגים עכשיו!!!

רוכב (עם מבטא רוסי)

(כבד)

סתום ת'פה סוכה!! עכשיו אתה בבעיות בן זונה.

רותם

עכשיו אתה בא איתי לפח השלישי. עם הפה שלך אתה תוציא את הבקבוקים ומביא לנו אותם.

היא מרימה את ראשו של יוני ודופקת אותו על הספסל בחוזקה. יוני צורח בכאבים בזמן שהבחור השני מחטיף לו אגרופים בגב. האף שלו נשבר ודם רב נשפך ממנו.

יוני

קוד 12. אני חוזר קוד 12!!! קוד 12!!! שוטר
מותקף!! שוטר מותקף!!! אבנר איפה אתם?
שוטר מותקף!

רותם מסתכלת על שני הבחורים באימה.

רותם

שיט זה סמוי אמיתי!

הגבר והאישה מפיקניק סמוך קמים מהשמיכה מוציאים אקדחים מתוך המעילים שלהם. הם מתחילים לרוץ לקראתם. עוד שוטר בבגדים אזרחיים שישב בספסל 100 מטר מהם וקרא עיתון ליד הפח השלישי קם ודופק ריצת אמוק עם אקדח שלוף.

רוסי

פידראס!! זה מלכודת בלאט. בואו נברח מפה
(ברוסית).

רותם (ברוסית)

אנדריי, דניס עזבו את הכלב, לאוטו מיד!!
שוטרים שרמוטות.

הרוסי שהחזיק את יוני דופק בו מרפק חזק מאוד בעורף, יורק עליו ומתחיל לרוץ. יוני שפרצופו מלא בדם מאבד את ההכרה. השוטר שרץ על השביל עוצר כ-30 מטר מהם ומכוון את נשקו עליהם.

שוטר סמוי

עצרו מיד או שאני יורה!

הבחורה ושני השותפים שלה ממשיכים לרוץ ולא עוצרים. יוני נשאר שרוע על הספסל. פייד טו בלק. ירייה נשמעת ברקע.

סוף.

מקום שני: חולצה

מאת עומר קפלן

1. פנים. דירה של אמיתי – לילה.

דירת חדר. אמיתי (28) יושב מול המחשב ונראה אובד-עצות. נשמעת דפיקה בדלת. הוא מניח את המחשב בצד, עדיין מהורהר, ופונה לפתוח את הדלת. מאחורי הדלת עומד עידן (35), בלי חולצה.

עידן

יש לך חולצה אחי?

אמיתי

חולצה?

עידן

אני השכן פה מלמעלה. נתקעתי בלי חולצה.
יש מצב אתה מסדר את סחבק?

אמיתי

חולצה. אין בעיה, אני אביא לך חולצה.

אמיתי מסתובב לכיוון הארון שלו, אבל אחרי שנייה הוא כמו נזכר במשהו ופונה שוב לעידן.

אמיתי

תגיד רגע, איך בנאדם מוצא את עצמו בלי חולצה בשעה כזאת?

עידן לא עונה, הוא רק מביט באמיתי בפרצוף שיש בו מן הערמומיות ומן הסליז. אמיתי חוזר עם חולצה מקומטת ונותן אותה לעידן. עידן לובש את החולצה, היא קטנה עליו בכמה מידות וחושפת את האזור התחתון של הבטן שלו. במקום להגיד תודה, הוא פשוט עומד שם ומחכה. אמיתי נבוך.

אמיתי

אתה רוצה להכנס?

עוד לפני שאמיתי מסיים את המשפט שלו עידן כבר נכנס ומתחיל לרחרח בדירה, הוא מקיש על הקירות ועל הרהיטים, מרים חפצים ובודק אותם.

עידן (המשך)

היה נדמה לי שהרחתי משהו מתבשל.

אמיתי

...בדיוק הכנתי פסטה.

עידן
(לעצמו) פסטה? פסטה. (בקול רם) תרביץ-
אותה!

אמיתי
סלח לי?

עידן
אמרתי: תרביץ-אותה!

אמיתי
את הפסטה?

עידן
את הפסטה.

אמיתי
אתה רוצה צלחת?

עידן צוחק ובזמן שהוא מקיש באגרופו על קודקודו של אמיתי הוא אומר:

עידן
יש לנו פה עסק עם טומטום רציני, מה?

2. פנים. דירה – לילה.

מעט מאוחר יותר, אמיתי מסיים לבשל את הפסטה ומניח לעידן צלחת עם סכין ומזלג על שולחן האוכל. עידן יושב ליד השולחן. הוא לוקח מפית, מכניס אותה מתחת לחולצה ומתחיל לאכול ברעבתנות. הפסטה נוזלת מפיו הלאה על עצמו ועל הרצפה. הוא מצביע על כתם שהופיע על החולצה שקיבל מאמיתי.

עידן
אני מקווה שלא אכפת לך, חבריקו.

הוא חוזר לאכול וללכלך את עצמו עוד לפני שאמיתי עונה.

אמיתי
הכל בסדר, אתה יכול לשמור אותה.

עידן מסיים לאכול ומכחכח בגרונו.

עידן
קפה.

אמיתי
להרביץ אותה?

עידן

מה?

אמיתי

לא חשוב. איך אתה שותה את הקפה?

עידן

(נוהם) קפה...

אמיתי חוזר מהמטבח עם שתי כוסות של קפה שחור. עידן בוחן את הכוס שלו ואז שותה אותה בשלוק. כשהוא פותח את הפה, אדים יוצאים ממנו, והוא מחייך חיוך גדול. אחר כך הוא קם ומתחיל ללכת לכיוון הדלת. הוא מושיט את ידו אל הידית, אבל נעצר במרחק סנטימטר ממנה.

עידן

תסלח לי שאני סוחט את הכנסת האורחים הלא-פחות מלבבית שלך, אבל אין לך במקרה איזה ספה שסחבק יכול להזרק עליה הלילה?

אמיתי

אתה לא גר פה למעלה?

עידן

יש לי טפטוף, כל המיטה שלי מלאה מים. תפסת?

אמיתי

(בחדות) אין לי ספה.

עידן

אני מבין... אני לגמרי מבין אותך חביבי, זה עולם של כבשים וזאבים ולא כל אחד יכול להרשות לעצמו להיות זאב. אני לגמרי מבין מה שאתה אומר פה חבר.

אמיתי

יש לי מזרן לאורחים. אם אתה רוצה אני יכול להשאיל לך אותו.

עידן

אני לא יכול לקבל את ההצעה שלך. לקחתי ממך כבר מספיק.

אמיתי

הכל בסדר.

אמיתי שולף מזרן מאחורי הארון שלו.

עידן

לא, זה לא בסדר. יש גבול לכל תעלול, כל הדברים הטובים חייבים להגיע אל סיפם. אתה יודע איך זה. אני אשן פה, אני חושב, אם תקבל אותי כמובן.

אמיתי

אתה לא רוצה לקחת את המזרן פשוט?

עידן

הו, לא. נראה לי שאני פשוט אניח את הראש כאן, לכמה רגעים, אם זה בסדר.

בזמן שהוא מדבר עידן לוקח את המזרן מהיד של אמיתי, פורס אותו על הרצפה ונשכב עליו. הוא עוצם את עיניו ומתקפל לתנוחה עוברית.

עידן

שמירה.

אמיתי שולף שמירה דקה מהארון ומכסה בה את עידן. אחר כך הוא הולך למחשב ומנסה לעבוד קצת. הוא לא מרוכז. הוא סוגר את המחשב, מכבה את האור ונכנס למיטה שלו, שם הוא שוכב בחושך עם עיניים פקוחות.

עידן (OFF)

תגיד, זה בסדר אם אני אכנס איתך מתחת לשמירה? אני לא חושב שהמזרן שלך טוב לגב שלי.

אמיתי

אני לא חושב שזה רעיון טוב.

אבל בזמן שאמיתי מדבר המצלמה חושפת את עידן משתחל מתחת לשמירה של אמיתי. הם שוכבים אחד לצד השני, אמיתי נבוך. עידן לאט-לאט מתקרב לאמיתי ומחבק אותו בידיו וברגליו. הוא מקרב את שפתיו לאזנו של אמיתי ולחוש:

עידן

זה לא בקטע גיי.

עידן נרדם מיד. אמיתי משתחרר מזרועותיו ויורד למזרן שעל הרצפה.

3. פנים. דירה – יום.

אמיתי מתעורר. הוא רואה את עידן לבוש במשקפיים, שותה קפה וקורא עיתון. כשהוא רואה שאמיתי קם פניו זורחות.

עידן

הופהלה! אני רואה שישנוני סוף-סוף החליט להתעורר. הרתחתי לנו קפה.

אמיתי קם, וחוזר לסלון עם כוס קפה ביד. כשעידן רואה את אמיתי חוזר הוא מקפל את העיתון יפה ושם אותו בצד.

עידן

תשמע. בזמן שאתה התבטלת פה, אני... איך אומרים? התנעתי את גלגלי השיניים של קופסת הפח החלודה הזו (מצביע על רכתו וצוחק). עלה לי רעיון בשבילך. עכשיו כשאני כאן, הדירה שלי עומדת ריקה, מבין? אם אתה רוצה, אני יכול לתת לך את המפתח שלי, לבינתיים.

הוא שולף צרור מפתחות מכיסו ומציג אותו לראווה, תלוי על אצבעו.

אמיתי

מה עם הנזילה?

עידן

שום דבר שאי-אפשר לפתור באמצעות קערה או שלוש. רק תזכור להחליף את המים.

אמיתי

אני לא יודע.

עידן

זה יעשה לך טוב. משנה מקום – משנה מזל. יש אצלי פלייסטיישן גם.

אמיתי מתקרב לאט-לאט לעידן, מושיט את היד, ותופס את המפתח מידו.

עידן

כבוד.

עידן קם ממקומו ומלווה את אמיתי לדלת הדירה, עם ידו על הגב של אמיתי. בפתח הדלת הם נעצרים.

עידן

אתה רוצה לדעת מה קרה לחולצה שלי נכון?

אמיתי מהנהן.

עידן

איבדתי אותה. ככה זה בחיים. יום אחד יש
לך חולצה וביום הבא אין לך חולצה. זה די
פשוט, כשחושבים על זה.

אמיתי

כן...

עידן

תבוא לבקר מדי פעם, אה?

אמיתי פותח את פיו לענות אבל הדלת נטרקת בפניו והוא נותר בחדר המדרגות, לבד.

מקום שלישי: כל החיים לפניי

מאת שליו בן אליה

1. חוץ. רחוב ברמלה – לילה

השעה שלוש בלילה. איתמר (18), נוהג ברכב ונכנס לרחוב חד סטרי חשוך עם חניה. הוא מאט באמצע הכביש משקיף על בניין עם חלון אחד מואר.

איתמר

שיט.

הוא ממשיך לנסוע ומוצא חנייה.

2. פנים. חדר מדרגות – לילה

איתמר מדלג בשקט במדרגות הבניין ומגיע לדלת. הוא מוציא צרור מפתחות מרשרש מהכיס, מצמיד את הראש לדלת ועוצם את עיניו בתפילה, אך סיבוב המפתח יוצר רעש חזק.

3. פנים. דירת מגורים – לילה

הדירה הקטנה שטופה באור כתמתם. שולחן האוכל במטבח עמוס במכתבים פתוחים, עיתונים וקופסאות דגנים וקרקרים. בסלון הצמוד כורסה כתומה בלויה וכסא נדנדה מעץ, ביניהם עומד עציץ אוזן הפיל. מסך הטלוויזיה הגדול חורג מגבולות הקיר. אמו, יעלה (44), יושבת באלכסון על הכורסה בסלון, עיניה לאות ובידה כוס ריקה עם עלי נענע ספוגים.

יעלה

הקדמת.

איתמר הולך ישירות למטבח, זורק את המפתחות על השיש, מוציא כוס מהכיר, שוטף אותה וממלא במים.

איתמר (מרים את כוסו)

את רוצה?

יעל מחווה לכוס התה שלה. פניה רציניות.

איתמר

למה לא הלכת לישון?

יעלה

חשבתי כבר שלא תחזור.

איתמר

(צוחק) די נו. (גומע את המים בלגימה וממלא כוס חדשה) הייתי במסיבת גיוס.

יעלה

עידו חזר לפני שעתיים.

איתמר

(נחנק) התקשרת לעידו?!

יעלה

כתבתי לו. כי אתה אדוני לא ענית.

איתמר מוציא את הטלפון ומביט במסך.

איתמר

(מחייך ומחווה על גופו) הנה אני כאן. את יכולה ללכת לישון.

איתמר הולך ומשאיר את חצי הכוס המלאה על השיש ליד המפתחות.

4. פנים. חדר אמבטיה – לילה

איתמר שוטף פנים ומביט במראה, ספק מותש ספק המום. הוא שוטף את העיניים ומביט שוב במראה, תחילה במבט לאה ולפתע פוער את עיניו. הוא סוקר את ההבעה של עצמו. דרך החריץ בתחתית הדלת הוא רואה שהאור במסדרון נכבה.

5. פנים. החדר של איתמר – לילה

החדר מכיל מעבר צר בין מיטת יחיד לארון גדול עם שולחן כתיבה. מנורת התקרה ומאירה בגוון ורדרד מעומעם את קירות השמנת הסדוקים. איתמר מרים ילקוט בית ספר, מרוקן אותו ממחברות צבעוניות וניירות מגבת משומשות ודוחף פנימה חולצות, תחתונים וגרביים מהארון. הוא פונה לעבר ארונית, מתכופף, מושך את המגירה התחתונה ומוציא ממנה אלבום תמונות קטן ועבה. הוא מדפדף בתמונות ומתעכב על תמונה מגיל 6. בתמונה הוא קורן מאושר, ילקוט על גבו. אמו עוטפת אותו, שיערה פזור והיא מביטה למצלמה בחיוך רפה. לאחר מכן האלבום ריק. איתמר ממשיך לדפדף עד שהוא מוצא דף עם כמה שטרות של 50 אירו. הוא שולף את השטרות ומעביר עמוד. העמוד ריק. הוא חוזר שוב ומדפדף שוב קדימה.

איתמר

(צועק) אמא!

6. פנים. מסדרון – לילה
איתמר רץ במסדרון החשוך.

איתמר

(צועק) אמא!

הוא פותח את דלת חדרה.

7. פנים. חדר השינה של אמא של איתמר – לילה
איתמר נעמד בדלת המכוסה במגבת. החדר חשוך.

איתמר

אמא, איפה הדרכון שלי?

יעלה

מה?

איתמר

הדרכון. אני לא מוצא אותו.

טיק. מנורת שולחן מאירה את החדר. יעלה סוקרת את בנה מבעד לחרכי עיניה.

יעלה

למה אתה צריך את הדרכון?

איתמר

למה את נוגעת בדברים שלי?

יעלה

אני מסדרת. אתה לא יכול להחביא דברים כאלה... אחר כך כשתחפש אותם אתה לא תמצא אותם.

איתמר

איפה שמת אותו?

יעלה

אתה טס? (מתיישבת על המיטה) מתי?!

איתמר

עכשיו, בעיקרון.

יעלה (פיה פעור)

לאן? עם מי? מתי הספקת?!

איתמר

לכרתים עם חברים. מה זה משנה, את לא מכירה.

יעלה

זה משנה. (נאנחת) ולא תכננת לספר לי.

איתמר

תכננתי לספר לך עוד שבוע איך היה. אני כבר בן 18.

יעלה

אתה ילד.

איתמר

כן, אני ילד גדול, ויש לי כסף. תני לי לחיות.

יעלה מביטה באיתמר והוא נועץ בה מבט חזרה. לאחר כמה שניות היא קמה, מוציאה מתחתית הארון קופסת נעליים, ומוציאה מתוכה את הדרכון. היא מגישה אותו לאיתמר, שמושך אותו מאחזתה.

יעלה

חכה.

היא חוזרת למיטה ולוקחת את הארנק שלה, שולפת 200₪ בשטרות ושמה בידו.

יעלה

איך אתה נוסע?

איתמר

אוספים אותי עוד רגע.

יעלה

תכתוב לי כשאתה מגיע.

איתמר מהנהן.

יעלה

ותשמור על עצמך.

מחבקת אותו.

8. פנים. החדר של איתמר – לילה
איתמר לוקח את התיק, סוויטשרט וכובע מצחייה.

9. פנים. מטבח – לילה

איתמר לוקח את מפתחות הרכב מהשיש. מרים אותן בעדינות ולופת, שלא ישמעו את הרשרוש.

10. פנים. חניון בנתב"ג – לילה

השעה 4:30 לפנות בוקר. איתמר מסתכל על אולם הכניסה מהרכב החונה.

איתמר (מדבר לעצמו)

אני רוצה לעלות על טיסה לכל מקום. (מנער את ראשו) מה הטיסה-

איתמר מוריד את מגן השמש ופותח את המראה. הוא מסדר את השיער, חובש כובע מצחייה ומחייך בשלווה.

איתמר

מה הטיסה הכי זולה שלכם? לכל מקום.

11. פנים. אולם הכניסה בנתב"ג – לילה

איתמר מפרק את הסים מהטלפון וזורק אותו לפח. הוא ניגש לדלפק של אל על ומדבר עם הנציגה.

12. פנים. חלל הדיוטי פרי – לילה

איתמר עובר באולם הדיוטי פרי, אין הרבה אנשים ורוב המקומות סגורים. הוא רואה בר וניגש אליו.

13. פנים. בר בדיוטי פרי – לילה

Tucan Bar, מזנון בר מעץ כהה מוקף שולחנות בודדים. הקירות סביבו צבועים בשחור ומנסים לשוות אווירה אפלולית למרות המסדרון המואר בפלורוסנט. בקיר מעל תלוי גבוה מסך בינוני. איתמר מתיישב על הבר ופונה לברמן (24).

איתמר

כוס וויסקי.

ברמן

(מעקם את ראשו) אני צריך תעודה.

איתמר מהסס ומוציא רישיון נהיגה. הברמן מגיש לו כוס.

איתמר

וויסקי ראשון שלי.

איתמר מביט במסך הטלוויזיה. הברמן מסתכל גם כן. בטלוויזיה מוקרנת תמונה של נער בערך בגילו של איתמר, פנים עגולות, שיער קצוץ ועיניים פעורות. מתחת כתוב "תאונת פגע וברח". איתמר בוהה במסך מבלי למצמץ.

ברמן

דפוק, אה?

איתמר

(ממלמל) כל החיים עוד לפניו (לוגם מהכוס).

ברמן

מה? (מסתכל שוב על המסך) כל החיים לפניו,
כן.

הברמן מסתובב לאחור. איתמר לא שם. הכוס שלו עדיין חצי מלאה.

-100-